Було — під вербами струмочок
Тихесенько бринів,
В гаю навколо розтинався
Пташиний любий спів.

А ми під вербами укупі
Сиділи, молоді,—
Бажали прочитати
Про долю у воді...

Тепер під вербами вже тихо,
Бо висохла вода,—
І нашу доленьку та щастя
Пошарпала біда.

1905